

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

ПОМОЩНАТА АКЦИЯ

Затвърдява се една хуманна инициатива: въ началото на всѣка зима се подема помощна акция за беднитѣ. И не само у насъ. Въ цѣлиятъ културенъ свѣтъ. Колкото единъ народъ е по-културенъ, толкова по-настойчиво и по-резултатно провежда тая акция. Защото помощната акция е плодъ на съзнанието, че нѣмотията е най-пакостния разложителъ на народното единство; защото помощната акция култивира чувството за взаимопомощь — най-радостното явление въ живота на всѣки народъ; защото помощната акция далечъ е престанала да бжде само нравствено-религиозна обязаность.

Който искрено обича своя народъ, не може да остане глухъ на страданията, родени въ нѣмотията на беднитѣ. Той ще докаже съ дѣла своя патриотизъмъ — истинския, а не параденъ патриотизъмъ. Помощната акция е пробния камъкъ за чувствата къмъ народъ и държава.

„ИЗТОКЪ“

Напоиването на Краставо поле

Резултатитѣ отъ досегашнитѣ проучвания показватъ, че подпочвенитѣ води, кото се събиратъ въ басейнитѣ на рѣкитѣ Асеновска, Селишка и Новоселска протичатъ надолу, къмъ полето, презъ тѣсното гърло на третѣ рѣки между Хамамъ-баиръ и Артилерийскитѣ казарми.

Въ това гърло тѣ могатъ да се подпушатъ, да се изкаратъ на повърхността и да се проведатъ на полето за напоиване.

За тази цель трѣбва да се направи напрѣченъ на течението изкопъ на дълбочина до основната скала и съ циментена стена да се подпушатъ по цѣлиятъ напрѣченъ прерѣзъ.

Съ първата сонда се установи, че основната скала при фабриката на Цв. Бончева е на 10 м. дълбочина. Ще чакаме другитѣ две сонди, какво ще покажатъ.

Съ изкопъ дългъ 100 м., прокопанъ между казаната фабрика и електрическата централа, който започна да се копае, ще могатъ да се уловятъ около 150 литри въ секунда вода. Часть отъ водата ще протича отъ страни на изкопа, обаче, когато той се продължи и презъ рѣката до кантона, а на изтокъ до кладенеца на желѣзницата, тогава всичката вода въ този подпочвенъ ржавъ ще се запуши и ще може да се издигне почти до повърхността.

Въ кладенеца на фабриката и въ този на електр. централа нивото на водата стои на 220 м., а сондата показва вода на 180 м. Следователно, тукъ има близу 8 м. водоносенъ пластъ. Електрическата централа е пресѣкла само 2 м. отъ него — кладенецътъ ѝ е дълбокъ само 415 м., и то на една дължина отъ 4 м. Тя е добила отъ този кладенецъ 33 литри въ секунда. Така че, ако сждимъ и по даннитѣ за водата при копане дупката за обръщателя на гарата и отъ тѣзи при копане основитѣ на желѣзнопътния мостъ, трѣбва съ сигурность да очакваме поне 15 литъръ вода въ секунди на единъ линеенъ метъръ.

Тази вода отъ 150 литри въ секунда отъ нашия изкопъ отъ 100 м. дължина е вече достатъчна за поливане на 4 — 5000 декари, като смѣтаме 1000 дек. поливани градинарски, а останалитѣ 4000 дек. поливани обикновенно.

Факта, че почвата на Краставо поле е пѣсчлива и силно процедлива, показва само това, че тя трѣбва да се полива по-често, но съ малко вода — не повече отъ 10 литри на квадратенъ метъръ.

Изобщо всички данни говорятъ само насърчително за предприетото дѣло — облагодоряването на Краставо поле.

И когато се продължи сегашниятъ изкопъ презъ рѣката до Хамамъ-баиръ и на изтокъ до гарата, тогава сме сигурни въ напоиването на около 15,000 дек. отъ полето, а това и търсимъ за първо време. Следъ това вече ще се помисли за подпушването на водата отъ Новоселската рѣка.

Професоръ Златарски почина

Починалъ е въ недѣля на 15 т. м. видниятъ нашъ ученъ и историкъ, най-вещия разработвачъ на родната история, Проф. Д-ръ **Василь Златарски**. По тоя поводъ бидоха издадени некролози отъ мѣстното Историко-архиологическо д-во, отъ музея при читалище „Зора“ и отъ ученическото Историко-архиологическо д-во „Ханъ Омартагъ“. Въ недѣля 10^{1/2} часа Историко-архиологическото д-во взема грижата да се отсужи панахида въ черквата „Св. Димитъръ“. Ралепени сж некролози за панахидата и разпратени писма до официалнитѣ лица.

Нека предъ рождения денъ на нашия СПАСИТЕЛЪ, който даде най-великия примѣръ на самопожертвувание, въ името на благомото на ближния — да си изпълнимъ сърдцата съ възвишено хуманно чувство и да проявимъ радушна готовность за подкрепата на страдающитѣ наши братя.

Отруденитѣ

Добри Добревъ

Интересната книжка

АПЕЛЪ къмъ Сливенскитѣ граждани

Предъ прага сме на Свѣтлитѣ Рождествени празници, които изпълватъ сърдцата ни съ благоговѣние и вѣра въ по-добри бжднини.

Тежкитѣ дни на икономическото изнемогване, което преживява страната, е лишило много наши съграждани отъ препитание и ги е поставило подъ мъчителния гнетъ на мизерията, която безпощадно взче се шири въ града ни.

Тѣ, съ изпити страдалчески лица, изнемогвайки въ лишения и нѣмотия, очакватъ съ нерадостъ и горестъ, настѣпващия Свѣтълъ Денъ.

Нима предъ този голѣмъ денъ, не е нашъ повелителенъ християнски дългъ да облекчимъ до известна степенъ тѣхното крайно бедствено, положение като разведриимъ и подсладимъ що годе тѣхния неприветливъ и обезнадежденъ домъ, като братски подкрепимъ нуждающитѣ се бедни, заприличали на вейки вдовици, и тѣхнитѣ невръстни зъзнещи отъ студѣ голи дечица — бждащи творци на блага и нашата утрешна надежда

Нима предъ този Великъ празникъ, не трѣбва да заговори най-внушително у насъ чувството на милосърдие и великодушие, като най-висока човѣколюбива проява и поне веднажъ въ годината щедро и охотно да подпомогнемъ съ своя даръ и лепта — беднитѣ, неджгавитѣ и гладнитѣ и да изтриемъ съ слзитѣ, на вдовицатѣ, дечицата и сирацитѣ?

Нека изпълнимъ душитѣ си съ радостъ и съ нашия благороденъ жестъ — да стоплимъ и обнадеждимъ тѣхния животъ. Нека озаримъ сърдцата си съ благость и съ нашата готовность за жертви — да проясимъ и издигнемъ тѣхнитѣ души — за да почнатъ да гледатъ по-свѣтло и правилно на живота и да се овладѣятъ съ по-голѣма любовъ и праданность къмъ Родината.

Ние апелираме къмъ всички по-заможни и състоятелни граждани, които сж далечъ отъ голѣми лишения — да се притекатъ съ своя даръ и лепта отъ какъвто характеръ и да бжде — въ подкрппа на беднитѣ и отруденитѣ.

Съ чувство на истинска радостъ и голѣма признателность ще се приеме и най-незначителното дарение, даже и отъ единъ левъ, имайки предъ видъ тежкия застой на стопанската криза, стига да се почувствува топло състрадание и благость къмъ ближния.

Специални квартални комисии отъ 20 декемврий ще обикалятъ кварталитѣ, за да събиратъ волни пожертвувания, състоящи отъ: стари дрехи, дърва за горене, хранителни продукти, парични помощи и пр., за която цель ще се предизвестяватъ г. г. гражданитѣ съ тржбни сигнали.

Нека всѣки дарителъ да бжде напълно спокоенъ, че неговото дарение ще отиде за облекчение нуждитѣ на действително страдащитѣ и ще има благотворно въздействие и благодетелни последици.

Напълно вѣрваме въ човѣколюбивитѣ пориви и вътрешнитѣ благородни стимули на Сливенскитѣ граждани — и както миналата година съ задушевна готовность и топлота, щедро подкрепиха високата благородна цель — създаването на безплатни ученически трапезарии, тѣй сега ще проявятъ тоже високъ жестъ за Християнска подкрепа и човѣколюбива данъ къмъ беднитѣ си съграждани, за да имъ създадатъ поне малка утеха и радостъ за Великия празникъ.

Полковникъ **СТОЯНОВЪ**

Председ. на комисията

Архимандритъ **АМВРОСИЙ**

Окол. управителъ **ВИЗАНТИЕВЪ**

Кметъ **КОЗАРОВЪ**

Членове:

Тротуарният строеж и улич. постилка във Сливенъ

Презъ време на тържествата във Сливенъ, правеше впечатление, че тротуарният работи около паметника „Х. Димитъръ“, площада, част по улицитъ, бѣха правени твърде наскоро, като за целта се е прибегнало до употреблението на бетона за бордюритъ и до циментовитъ плочки — за тротуаритъ.

Наистина, съ този родъ на тротуарно строение е постигнато може би главната цел: бързо, ефтино и сравнително кокетно построяване на тротуаритъ около казанитъ мѣста.

Безъ да се смѣта, че това е една случайност, трѣбва да се признае, че въпроса за тротуарния строежъ, а също така и уличното постилане, сж едни отъ многото важни въпроси за благоустрояването на единъ градъ.

По този поводъ нека размѣнимъ нѣкои мисли.

Следъ като е вече установенъ нивелачния планъ на Сливенъ и следъ като доста отъ улицитъ сж прокарани, належаще е да се отговори ясно на въпроситъ: отъ какви материали ще се строятъ тротуаритъ, и каква ще бжде постилката на улицитъ?

Възможно е щото Общината да се е установила отчасти на системата приложена за тротуаритъ, както по-горе споменахме, обаче извличаще се впечатление, повтаряме, че се е наложило отъ бързината, съ която и трѣбваше да се действва.

Безпорно е, че ако има въ съседство здравъ пригоденъ камъкъ за бордюри, и добри плочи за тротуари, едва ли ще е нужно да се прибѣгва до бетона. Последниятъ не е лошъ — добре изработенъ, но той не позволява размѣствания, които твърде често се налагатъ въ единъ градъ, който тепърва се благоустроява. Сжщото трѣбва да се каже и за циментовитъ плочки, които, при все това, сж по лесно размѣстими, стига обаче да сж добре, здраво направени.

Въ околността на Сливенъ, за голѣмо съжаление не се намиратъ добри породи камъни пригодни за дѣлане. Известно е, че камъни за такава целъ сж се докаарвали отъ Айтосъ и то при положението, че тоя камъкъ, макаръ и да се дѣла добре, е доста мекъ и при това въ повечето случаи замръзливъ. Той не е пригоденъ за бордюри. Ние се заинтересовахме да узнаемъ дали не сж биле открити удобни за дѣлане каменни породи, следъ прокарване на съседнитъ на Сливенъ ж. п. линии и шосета. Нѣкои указания посочватъ, че предположението ни не е съвсемъ безнадеждно. Показа ни се единъ спесиментъ отъ

гранитна порода, изваденъ отъ околноститъ на Шивачево — Бинкосъ, при все че структурата му да не изглежда много твърда. Нѣма съмнение, че това далечъ още не разрешава въпроса, че тукъ нече се намѣрятъ нѣкои по здрави залѣжи. Въ тия мѣста, сж намѣрени и породи добъръ, подавающъ се на цепене и дѣлане, твърдо зърнестъ сивопепеловъ пѣсчаникъ и др.

Искахме да узнаемъ, до колко прокарването на ж. п. линия къмъ Елхово не е посочила нѣкои резултати въ това отношение. Изглежда обаче, че сведенията за тамкашния край сж по оскъдни. Отъ друга страна, обаче, до колкото сведенията ни се простиратъ, тамъ има гранитни и мраморни залѣжи и биха могли добре да се използватъ. Най-после новопрокараното шосе къмъ Ичера — Котелъ, ни разкрива изобиленъ материалъ, главно плочи — градешкинаричани. Като се стигне при водораздѣла между Сотирската рѣка и Ичеренската се настѣпва въ каменисти скали отъ твърдъ пѣсчаникъ, доста пригоденъ за дѣлане. А най-главно, въ съседство съ Градецъ, има отлични плочи, за тротуаренъ материалъ. Опити съ последнитъ има доста много изъ Сливенъ, употребени отъ преди много години: обл. сждъ, предъ хотелъ Търговски и др.

На кратко казано, ний сме на мнение, че тротуарния въпросъ, въ Сливенъ, трѣбва да получи своето решение въ зависимостъ отъ материалитъ, съ които се разполага. Сжщото е и съ настилкитъ на улицитъ. Смѣтаме, че тротуарнитъ могатъ да бждатъ раздѣлени на следнитъ три вида:

I. Употрѣбенъ вече — бетонобордюрниятъ съ циментови плочки.

II. Гранитни или твърдо пѣсчани каменни бордюри съ плочки — градешки или циментови.

III. Бордюрни камъни, произходящи отъ кариеритъ около града при точно опредѣлени размѣри: ширина, дебелина и височина. Подобно, на тия каквито има нѣкъде, доста сполучливо употребени.

При последния този видъ бордюри да се допускатъ за настилка плочи, които даватъ сливенскитъ кариери, като биватъ добре подбирани, обаче поставенето имъ да става непременно при циментова замазка.

За кои улици кой отъ тия видове тротуари би трѣбвало да се възприеме е работа на едно систематизиране на улицитъ и разпредѣленето имъ по категории, съобразно важността и значението.

Въпросътъ за настилкитъ

на улицитъ, е така сжщо много важенъ. И тукъ най-важния въпросъ е материала, като не зачекваме финансовата страна, колкото иначе тя да се налага, каквито и разчети да правимъ. Естествено е, че и въ тоя случай трѣбва да се координира системата съ цената въ връзка съ времето, за да може да се постигне целта. Думата е, че ако въ първо време можемъ да направимъ добъръ паважъ само за известни улици, то другитъ могатъ и трѣбва очаквателно да бждатъ послани съ по-ефтина постилка и т. н.

Гранитниятъ паважъ, като най-добъръ, се налага за първоначалнитъ улици безусловно, па макаръ и да се постигне на части. Други видове настилки, за които може да се мисли, сж или макадама съ материали които р. Коруча и околнитъ кариери на града, даватъ, или да се проучатъ нѣкои други породи камъни, или, въ краенъ случай, да се прибѣгне до калдаръмъ, изработенъ грижливо отъ камъкъ изъ сливенскитъ кариери. За една настилка — цименто-мозаична, каквато въ София, за нѣкои улици, се предприе и то за проба, при изключителното употреблението на гранитенъ камъкъ, би могло да се проба и въ Сливенъ, при употреблението на мѣстенъ камъкъ, но това изисква време, а при това е и доста скъпа.

Въ заключение и по настилката на улицитъ въ Сливенъ, може да се приеме следното разпредѣление:

I. а) Паважъ съ гранитни блокчета за главнитъ улици и площади.

б) Паважъ отъ блокчета, които би могли да бждатъ изработени отъ сравнително твърдъ пѣсчаникъ и др. който се подава на цепене и дѣлане, разбира се, при много по износни цени отъ гранитния поводъ.

II. Макадамна настилка, добре изработена при основенъ калдаръмъ, два слоя чакълъ (разни голѣмини) и чистъ пѣськъ.

Тази настилка може да се употребѣи за по второстепенни улици и нѣкои части отъ площадитъ, гдето се поставя гранитенъ паважъ за икономисване площта отъ последния.

III. Калдаръмна постилка, изработена отъ добре подбрани камъни, отъ кариеритъ край града, внимателното имъ очукване на сръдни умѣрени, за да може да се получи нѣщо сравнително добро.

Тази постилка ще трѣбва да се употребѣи въ третостепеннитъ улици, особено стрѣмнитъ, кждето сж изложени на разрушение отъ поройнитъ дъждовни води. Наистина, този видъ постилка не е приятна за движението, обаче тя би оправдала съществуването си за Сливенъ: първо — като най ефтина и бързо осществима и второ — съ нея се запазва по голѣма чистота отъ праха лѣте и отъ калъта — зиме.

Инж. В. Салабашевъ.

ТЕЛЕГРАМА!

Море отъ

ГАЛОШИ, ШУШОНИ,
БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ

(Европейски и български)

Най-нови модели

ПРЪСНА СТОКА

при ПАН. КАМБУРОВЪ, телефонъ № 51.

5-5

Пишущи машини „Олимпия-прогресъ“

срѣденъ моделъ, съ всички новости и премущества, лека и тиха при работа, по цени крайно конкурентни.

Радио-апарати „БЪЛГАРСКИ КАПРОНИ“

за къси, сръдни и дълги вълни, по цени отъ 3100 лв. нагоре.

ДЕМОНСТРАЦИЯ ВЪ МАГАЗИНА.

Представителъ Г. ИЛИЕВЪ

МАГАЗИНЪ „РОДИНА“

2-3

Продава се въ Варна мѣсто край морето при съседѣ: генералъ Савовъ и Чапрашиковъ. Справки и споразумѣния чрезъ Г. Гюлмезовъ - Сливенъ

Пушете АРАПЧЕ!

За знание на клиентитъ си известяваме, че за сезона

Магазинъ „НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ“

има хубави модни платеве за МЪЖЖКИ и ДАМСКИ КОСТЮМИ. Най-доброкачествени ТРОЙКИ: ЧЕРНИ, СИВИ, КАФЯВИ, РИБЕНА КОСТЪ и други. Сжшо и хубави ОДЕАЛА, КИЛИМИ и ШАЛОВЕ. ЦЕНИ НАМАЛЕНИ.

Печатница „ТРУДЪ“

печата ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ, голѣмъ изборъ, съ долупечатанитъ, подходящи за такива, букви:

Мара Стефанова

учителка

ПЕТКО ИВАНЧЕВЪ

Стойко Петровъ

Семейство

ЯНКА и ЕГО ДИМОВИ

СТЕФАНЪ ГЕНОВЪ

ВЛАТАРЪ

Проданъ Димитровъ

Димитъръ Колевъ

Ного Панайотовъ

Сждбата на Ходжи Димитровата чета

Ст. Караджата бѣ тежко раненъ и откаранъ въ Русе, дето умрѣ въ тъмницата, преди да го окачатъ на вѣжето. Х. Димитъръ съ 24 вѣрни другари падна на Бузлуджа. Други десетки юнаци паднаха убити въ боятъ при Кървавъ долъ, при Вишовградъ — Гжбени и при Иванова джбрава, както и при Липница и Карасенъ. Споредъ рапорта на Митхадъ паша, отъ цѣлата дружина, 101 сж убити и само 52 — заловени като ранени,

живи. Споредъ сжщия рапортъ, никой не се е предалъ, преди да бжде раненъ на 2—3 мѣста, а имало и такива, които, макаръ и хванати, продължавали да се борятъ и убиветъ враговетъ си.

Отъ заловенитъ сж били осждени на смъртъ и обесени: въ Русе 6 души, въ Търново 6, други 7 души сж били изпратени въ разни градове за обесване — въ Габрово, Котелъ, Сливенъ, Казанлъкъ, Ст. Загора, Свищовъ. Трина сж

осждени като малолѣтни на вѣченъ затворъ въ Видинъ. Стефанъ Нешовъ, побърканъ, е билъ заловенъ пръвъ и бива обезглавенъ и главата му носена изъ гр. Русе. Василъ Рахневъ отъ с. Градецъ лежалъ две години въ затвора въ Одринъ и освободенъ по недоказаностъ. Атанасъ Д. Боздугански отъ Русе, бѣ хванатъ, осжденъ и обесенъ на 16 юлий въ Русе. Димитъръ Момчиловъ отъ Русе сжщо бива заловенъ следъ първия бой, осжденъ на смъртъ и обесенъ.

Въ Търново къмъ Марно поле сж били обесени: Дими-

тър Мънзовъ, тежко раненъ и заловенъ; Петъръ Кънчовъ, раненъ и заловенъ; Иванчо Ивановъ — и тримата отъ В. Търново; Стоянъ отъ с. Лѣтница; Петъръ Станьовъ отъ Търново.

Сава Силовъ отъ Ст. Загора билъ раненъ въ боя при Кървавъ долъ заедно съ Христо Милевъ и заловени, осждени на смъртъ и обесени въ Търново. Въ Габрово е обесенъ нѣкой си Димитъръ Габровецъ, вѣроятно Димитъръ Илиевъ, който е записанъ въ списъка отъ Търново.

Въ Сливенъ е билъ обе-

сенъ Георги Н. Кавлаковъ. Сжщия е билъ заловенъ следъ четвъртия бой при Кървавъ долъ, осжденъ на смъртъ и докаранъ въ Сливенъ, за да бжде обесенъ въ родния си градъ.

Стефанъ Паневъ отъ Казанлъкъ, раненъ при втория бой, билъ заловенъ, осжденъ на смъртъ и обесенъ на 17 юлий въ родния си градъ.

Христо Патревъ отъ с. Шипка, осжденъ на смъртъ, но отпосле наказанието му било замѣнено съ доживотенъ затворъ и откаранъ на заточение

(Следва на 4-а страница)

СТОПАНСКА КОНФЕРЕНЦИЯ ВЪ СЛИВЕНЪ

Речь на инж. Пехливановъ

Господинъ Кмете, и починаемо събрание, позволете да кажа нѣколко думи като технически съветникъ на Българското земледѣлско дружество. Нашия уважаемъ сказчикъ, господинъ Козаровъ, съвършено правилно изтъкна значението на специалнитѣ земледѣлски отрасли като основенъ поминъкъ на сливентскитѣ граждани, и изнесе реферата въ тази смисълъ, че преди всичко трѣбва да се засилатъ интензивнитѣ земледѣлски отрасли. Азъ ще си позволя да кажа, че земледѣлието е свързано съ два съществени въпроса, които сж негови спътници. Първиятъ отъ тѣхъ е така наречената земледѣлска индустрия, която е необходима да преработва земледѣлскитѣ произведения, да ги запази и да ги приготви, за пласиментъ, — било въ страната или въ чужбина. Отъ друга страна на второ мѣсто стои въпроса за подобрене на почвата и изборъ на почва за това земледѣлие. По първия въпросъ ще кажа нѣколко думи, тъй като въ областта на земледѣлието и индустрията азъ вече работя. По втория въпросъ азъ ще се осмѣля да посоча на събранието Господинъ Пушкаръ, който би могълъ да бжде полезенъ съ своитѣ съвети, защото не може да съществува земледѣлие безъ изборъ на почва. Да се използва по единъ рационаленъ начинъ въпроса, по който ние стоимъ на твърде

низко ниво, е нашето схващане като земледѣлци. По въпроса за земледѣлската индустрия бихъ направилъ едно конкретнo предложение, за да бжда по възможностъ по краткъ: като се вземе за основа съществуващия вече „фондъ постройка кланици“, около който трѣбва да се положи начало на цѣла земледѣлска индустрия. Хладилното дѣло на първо мѣсто ще обслужва не само съ произведения отъ месо, а ще обслужва и други стопански отдѣли: овощарство, градинарство, лозарство произведения отъ млѣко и млѣчни продукти, и т. н. Като имаме този фондъ за основа, нека да се изработи единъ проектъ за гарантиране на тѣзи индустриални предприятия, които ще обслужватъ и ще подпомогнатъ нашето земледѣлие. Струва ми се, че този фондъ е достатъченъ, за да може да се изработи единъ генераленъ проектъ. Споредъ моето мнение, на първо мѣсто трѣбва да се тури въ първитѣ етапи на реализиране на този генераленъ планъ — земледѣлската индустрия на гр. Сливенъ. Постройка на единъ удобенъ хладилникъ, който да обслужва нашата месарска индустрия, хладилникъ, който ще обслужва млѣкарскитѣ заведения на гр. Сливенъ и сливентската област, койгто трѣбва да събира млѣкото и да го преработва, не само отъ града, но и отъ цѣлата околностъ. Хладилници,

които ще обслужватъ износа на грозде и други наши плодове и зеленчуци. Хладилникътъ ще стане едно необходимо допълнение къмъ тази крачка направена отъ страна на държавата да изпише на компезационни начала здѣлки около 50 хладилни вагона. Хладилнитѣ вагони ще обслужватъ транспорта ни, защото всѣкога могатъ да взематъ продуктитѣ направо отъ производителя. Тѣ ги взематъ отъ хладилницитѣ. За да може да се използватъ значи тѣзи нови транспортни сръдства, хладилнитѣ вагони, трѣбва да се построи преди всичко хладилникъ. Азъ считамъ за излишно да се разпростирамъ повече, да излагамъ мотиви, защото това слагамъ на първо мѣсто, защото тѣ сж достатъчно за всѣкиго. Къмъ този въпросъ да се пристъпи колкото се може по бързо, като се назначи една комисия при техническата служба на общината, тая дѣлова комисия ще прибѣгне къмъ съдействието на вещи лица, за да се изработи единъ генераленъ планъ.

Бихъ посочилъ да се извика отъ Министерството на Народното Стопанство като специалистъ по тоя въпросъ агронома Ценовъ, който тази година се занимаваше съ използването на студа за различни земледѣлски цели. Даже направилъ се опити за концентриране на гроздовата шара чрезъ студъ. Това е ново производство, за което се използва хладилното дѣло. Азъ бихъ предложилъ отъ моя страна и моитѣ скромни услуги.

Сждия-Изпълнителъ при Слив. Окол. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 73/32

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I Сждия-Изпълнителъ при Слив. Окол. Сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“, ще почне и до онова число на следуюция месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми, ще трае публична продажъ на следния недвижимъ имотъ:

Лозе отъ около 6 дек. находящо се въ землището на гр. Сливенъ, мѣстн. „Шекерджата“ при граници: Димитъръ Станковъ, Стефанъ Даскаловъ, Руси Атанасовъ Икономовъ и Каменска кория, оценено за 5600 лв.

Имота е на Руси Атанасовъ Икономовъ отъ гр. Сливенъ. Свободенъ е отъ ипотеки и ще се продава за дългъ къмъ Панайотъ Василевъ Дѣдовъ отъ гр. Сливенъ.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 14 декемврий 1935 год.

Сждия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ.

Сждебно-Изпълнит. участъкъ при Слив. Окол. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 249/35

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I Сждия-Изпълнителъ при Слив. Окол. Сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“, ще почне и до онова число на следуюция месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми, ще трае публична продажъ на следния недвижимъ имотъ:

Два дюкяна подъ единъ покривъ въ гр. Сливенъ, бул. „Ц. Симеонъ“ № 79 и 81, застроени върху 104 кв. метра, при граници: Бул. „Царъ Симеонъ“, наследницитѣ на Димитъръ Пановъ, Василь Чиковъ и наследницитѣ на Тодоръ Ивановъ, оценени двата дюкяна за 49,920 лева. Имота е на Сливентската Мюсюлманска вѣроизповедна община въ гр. Сливенъ. Свободенъ е отъ ипотека, и ще се продава за дългъ къмъ Любомиръ Димитровъ Ангеловъ отъ гр. Сливенъ.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 14 декемврий 1935 год.

Сждия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

Сждебно-Изпълнит. участъкъ при Слив. Окол. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 73/35

Подписания Стефанъ попъ Пековъ I Сждия-Изпълнителъ при Слив. Окол. Сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следуюция месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми, ще трае втората публична продажъ на следния недвижимъ имотъ:

Къща въ гр. Сливенъ, ул. „Корученска“, парцелъ IX — 18 съ 70 кв. метра застроено и 604 кв. метра незастроено мѣсто при граници: Стефанъ Къневъ, Горги Келеповъ, н-цитѣ на Дититъръ Костовъ, Стефанъ х. Луковъ, ул. „Д. Пехливановъ“, н-цитѣ на Ат. Жабовъ и н-цитѣ на Тодоръ Кършевъ, оценена за 20,000 лева.

Имота е на наследницитѣ на Мария х. Лукова по мжжъ Димитъръ Сивова, а именно: Коста Д. Сивовъ, Зоица Д. Сивова по мжжъ Ив. Д. Овчарова, Мария Д. Сивова по мжжъ Ив. Касабова и Кица Юр. Д. Сивова. като представителка на малолѣтнитѣ си деца, всички отъ гр. Сливенъ, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за подѣлба.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 14 декемврий 1935 год.

Сждия-Изпълнителъ: Ст. п. Петковъ.

ПРИ ХОРАТА НА ИЗКУСТВОТО

Беседа съ Иорданъ Инковъ

Заварвамъ го, както всѣкога „немирень“: съ четка и палитра въ рѣка и позата на артилерийски офицеръ отъ наблюдателенъ пунктъ. Съсрѣдоточенъ бѣше до такава степенъ, че минаха цѣли две минути безъ да ме погледне. Понадигна се следъ туй и съ една мила усмивка ме приветствува:

— О-хо-хо! Ти ли си?! Седни де! Кжде се губишь? Бивали така!

И разсета се приятелътъ като млада невѣста. За минута всичко е прибрано и складирано на мѣстото си.

Той особено обича порядъка. Личи отъ уредността на скромната му квартира. По стенитъ му сж наредени, съ вкусъ и разбиране, великолепни малки и сръдни табла отъ пейзажи. Тукъ гостенинтъ се чувствува, като въ домъ на изкуството. Пълна илюзия на приказна красота. Всичко ви подсѣща за нѣкакво блаженство въ незнаныи свѣтове, кждето слънцата си играятъ съ багри и лъчи...

— Е, казвай, де: кжде се губишь? подхвана ме, цѣвналъ отъ радостъ, моятъ приятель.

— Това не е важно. Нѣщо друго: знаешъ ли защо дойдохъ?

— Защо! — ей тъй — да се видимъ!

— Не само за туй, а да ми дадешъ едно интервю.

— Слушай, моля ти се! Друго да приказваме! Инкъ — иди си!

Тукъ Инковъ се поразтревожи, защото той изобщо се страхува отъ хората, особено отъ тѣхното галантно внимание. Понеже съ сериозностъ нищо не бихъ откопчилъ отъ него, то почнахъ съ шеги, като извадихъ бележника си.

— Моля!... родомъ бѣхте отъ Берковица. Така, нали?

— Остави де!... Не оби-

чамъ следователитѣ!

— Катерилъ си се по ридоветѣ на Комъ, скиталъ си изъ кестенявитѣ гори на западния Балканъ, бралъ и ялъ си малини, пилъ си студена вода и пр. и пр. Безъ друго, заплѣсвалъ си се въ скалиститѣ върхове и си съзерцавалъ сиянието на изгрѣвитѣ и залъза... Нали тъй!

— То се знае че е тъй, но помежду ни да остане. Нѣма нужда хората да го разправямъ.

— А следъ туй?

— Следъ туй — учителствуване: Русе, Пазарджикъ, Ямболъ и напоследкъ — Сливенъ. Обикнахъ Синитѣ камъни. Учителството ме спѣваше, душеше ме. Не можахъ да работя за чистото изкуство. Когато се пенсионирахъ — оживѣхъ. Не мога да се наситя на красотата на Планината. Ето десетина години я вече рисувамъ и все нѣщо ново... Тука Инковъ се разчувствува. Особено, когато заговори за слънцето и неговитѣ свѣтлинни чудеса. Неговитѣ живописни възгледи напълно съвпадаха съ тия на великия пейзажистъ Клодъ Моне.

— Никжде тъй разнообразно и толкова разточително, въ багровото си тържество не съмъ го виждалъ, както на Карандиля, на Чаталка и Кутелка.

— Чудна работа! Едни грапави и безформени скали, пусти и неприветливи въ своята голота и безредие, а такова внимание отъ твоя страна! Или защото има нѣщо общо между тебъ и тѣхъ — ха?... Самотата, напимѣръ?...

Инковъ почва да се ожесточава. Сякашъ засегнахъ неговата „светая светихъ“. Едно вътрешно напрежение търсѣше подходящи форми на излияние и той почна патетично.

— Билъ ли си въ царст-

вото на самодивитѣ? Знаешъ ли, що е това — природата съ своитѣ скали, долища, пропасти? Това е Творецътъ. Въ нея е вѣчността. Тя е всичко — и смисъла на живота и красотата му. Само, че който иска да я разбере, трѣбва да иде при нея и всрѣдъ нея, а не да гледа отъ прозорцитѣ. Само всрѣдъ нея човѣкъ може да се приобщи съ тайната на слънчевия спектъръ; само всрѣдъ нейната мараня можешъ да почувствуващъ така Бършена, като въ тая ми картина „Лѣтенъ день“. — И наистина картината бѣше великолепа въ своята въздушна перспектива, чуденъ тонъ и настроение.

— Или пъкъ да нанесешъ на платното този хладъ, като въ срещнитѣ табла „Зименъ пейзажъ“, „Всрѣдъ полето“ и пр.

— А какъ виждашъ и какъ комбинирашъ тия тонове въ такава чудна хармония?

— Какъ! И азъ самъ незная. Само става, налага се. Само усѣтъ и чувство трѣбватъ! Или по-право — искреностъ и любовъ! Азъ не обичамъ академичното отношение къмъ нѣщата, а ги търся въ тѣхната непосредственостъ. Избѣгвамъ хората, защото тѣ нарушаватъ чувството ми за красота и мистика въ природата. Азъ я обичамъ въ нейната девственостъ. Тамъ, кждето хората сж необходими по същество, като въ тия картини — отъ Жеравна и Ичера, — слагамъ ги между къщитѣ.

— И то повече деца и бабички. Еднитѣ непорочни, другитѣ одухотворени и пречистени отъ дълголѣтието — пакъ тъй безопасни за спокойствието ти, нали?... Защото те е страхъ отъ хората, драгий! Но знай, че не можешъ имъ убѣгна. При все това, тѣ ще те запишатъ въ паметната книга на Сливенъ, че съ своето прозрение ти най-възторжено си възпѣлъ красотата и величието на неговитѣ полета и Синитѣ камъни!

В. Димитровъ.

ХРОНИКА

Кметът на града г. Арх. Г. Козаров, който бѣ по общински работи, въ София — се завърна.

Съгласно нарербата-законъ за облекчение винарските кооперации, Сливенския клонъ на Бѣлг. Земл. банка е започналъ да изплаща отъ вчера на вложителитѣ на кооперация „Шевка“ — задържанитѣ имъ ежегодно на сроченъ влогъ отъ последната суми.

Избранъ е председател на Сливенския Районенъ Кооперативенъ Съюзъ — г. Деню Георгиевъ, учителъ и касиеръ-дѣлководител на кр. кооперация въ с. Самуилово.

Предприетата отъ страна на Съюза на Попул. банки ревизия на Популярната банка въ града ни е привършена.

За утре, Недѣля — 10 ч. пр. обѣдъ, въ салона на Арменското у-ще сп. кл. „Асѣновецъ“ свиква годишното си събрание.

Назначенъ е за директоръ на Сливенския клонъ на Община на Бѣлг. Землед. кооперация г. Христо Джисовъ.

На привършване е разглеждането на облекчителнитѣ дѣла, както въ ликвидационната комсия при Окол. Сждъ, така и въ особенната комсия при Земледѣлската банка.

Назначенъ е за ржководител на Земледѣлското училище въ с. Михайлово г. Христо П. Инчевъ — агрономъ.

Информацията ни въ миналия брой относно отстъпката, която прави кино „Х. Димитъръ“ е погрѣшна. Отстъпката е направена по 2 лв. на всѣки ученически билетъ само за спектакла на 21 т. м. — Сжбота.

На 22 т. м. въ салона на първоначалното у-ще „Цанко Церковски“ ше държи сказка г-нъ Д-ръ Карамалаковъ на тема: Туберкулозата у децата и мѣрки за предпазване.

Сливенската т. п. станция умолява абонатитѣ на телефоннитѣ постове да внесатъ абонамента до 31 т. м. само за едно тримесечие отъ 1936 год. Следъ тази дата абонамента ще се събира съ 10% глоба.

Филхармонията при „Зора“ е започнала своитѣ репетиции подъ диригентството на капелника г-нъ Стратевъ.

Народниятъ хоръ „Добри Чинтуловъ“ и черковниятъ при храма „св. Димитъръ“ сж отправили молба до Министерата на Народ. просвѣта за назначаването за учителъ въ Сливенъ г-нъ Деятелиевъ членъ Ив. Райчевъ.

ОБЩИНСКА ХРОНИКА

Съгласно последния законъ за уреждане засаждането на нови десертни лозя, предстояще е декларирането на последнитѣ въ срокъ до 20 февруарий 1936 год. Общината изготвя нужнитѣ декларации, които ще се разнесатъ по домоветѣ за попълване.

Специаленъ общограждански комитетъ подготвя помощната акция за предстоящитѣ коледни празници. Ще се раздаватъ помощи въ натура.

Тия дни специални комисии ще обикалятъ града и събиратъ помощи за беднитѣ сливенски граждани.

Новоназначения контролоръ на Сливенската община до сега не се е явилъ да заеме длъжността си.

Въ първото си заседание предъ идната седмица общинския съветъ ще разгледа бюджетно-проекта на общината за 1936 год.

Служба и цензъ

Принципъ е, че за всѣка обществена служба се изисква цензъ: обазователенъ, служебенъ и мораленъ. Нашата действителност, като че ли иска да наложи още единъ цензъ, ржководейки се отъ социално-политични мотиви. Нѣма нищо по-благородно да се помогне на ближния, нѣма по-смислена социална политика да се подкрепи икономически слабия гражданинъ. Живѣемъ въ безспорно тежки икономически времена. Косата на кризата жъне безпощадно и хвърля въ обятията не нищетата хиляди семейства. И всѣки човѣкъ, който носи сърдце, не може да не се трогне, а държавата и обществото да не се грижатъ за армията безработни, тънещи въ нѣмотия. Това е въпросъ на човѣчностъ, на обществено подпомагане, на специална държавна икономическа политика. Отъ тукъ, обаче, често пжти почва злото. Общественици и срѣди, понѣкога, може би, неволно злоупотрѣбватъ, безъ да държатъ смѣтка за лошитѣ послѣствия. Злоупотрѣбва се безспорно, като се налага единъ новъ цензъ въ службитѣ на държавната и обществена машина — социално политичния, който, често пжти, за нещастие, при нашата действителност, взема надмощие и се налага предъ останалитѣ цензове, безъ да се държи смѣтка за непоравимитѣ злини: морални и материални — неизбѣжната послѣдница отъ него. Забравя се, че държавнитѣ и обществени служби сж функции на взаимодействие, това е машина, която иска своитѣ части, лостове и ржководство, за да може да работи нормално. Днесъ, при всеобщия повикъ да се скжса съ духа и миналото, да се създаде експедитивностъ и най-вече почтеностъ въ работитѣ на общественитѣ служби, сж достатъчни тритѣ ценза на закона и нравствеността — образователенъ, служебенъ и мораленъ. Включването на ценза обществено подпомагане е невъзможенъ за хода на общественитѣ служби. Той е опасенъ отъ друга страна, че съ него може да се злоупотрѣби и най-после, като елементъ на обществено възпитание, е лошъ прецедентъ.

Г.

Въ навечерието на великия християнски празникъ Рождество Христово — помогнете на беднитѣ, отруденитѣ наши братя; изтрийте сълзитѣ на нещастнитѣ вдовици и сираци.

въ Сенъ Жанъ Д. Аркъ.

Стефанъ Орѣшковъ отъ с. Шипка, бива предаденъ отъ свой братовчедъ, заловенъ, осжденъ на смъртъ и обесенъ въ Търново, на една върба, пѣйки „Вѣтъръ ечи“ и държайки прощална речъ.

Тодоръ х. Н. Асенов, братъ на х. Димитра, билъ оставенъ въ с. Дебели дѣлъ, Севлиевско, тежко раненъ при първенеца на селото Петко Бурнусуза, за да го пази. Х. Димитъръ му оставилъ и пари. Обаче, като се научилъ, че х. Димитъръ е убитъ, Петко Бурнусуза, отъ страхъ или за пари го убива. Тодоръ х. Николовъ Асѣновъ е билъ касиеръ на дружината и любимъ братъ на х. Димитъръ. Братовия му синъ Кръстю Асенов, известния македонски воевода, като свършва гимназия въ Варна, отива да накаже убиената на чичо си. Намира този последния въ мизария, на умираше. Той се изплюлъ предъ предателя и се върналъ въ Сливенъ.

На неосведоменитѣ

Съ тѣзи думи завършва помѣстената въ последния брой на в. „Правда“ статия на г-нъ Аланъ, по поводъ на моята статия за каталога на читалището, печатана въ в. „Изтокъ“. До колко самъ авторътъ е осведоменъ по въпроситѣ, по които иска да осведоми другитѣ, се вижда отъ това, че и единкиятъ фактъ, който изтъква противъ менъ, въ сжщностъ осведомява и неосведоменитѣ за неговото класическо невежество. Въ продължение на петъ реда, той три пжти съобщава, че авторътъ на кн. „Биологичната трагедия на жената“ е проф. Ас. Златаровъ, а истината е, че нейния авторъ е руския проф. Немиловъ — а проф. Ас. Златаровъ е писалъ само предговоръ. Какво ще кажете, г-нъ Аланъ? Но знаете ли що? — Следъ нѣколко дни ще дойде въ града ни проф. Ас. Златаровъ и добре бихте направили, ако го осведомите за Вашия адресъ, за да може самъ г-нъ професорътъ да Ви благодари за измисленото авторство на книгата. Но Вие сте премного скромни, за да се съгласите да приемете публично тази честъ и сигурно ще се скриете пакъ подъ псевдонима си, затова азъ ще му подаря този брой на в. „Правда“, за да Ви потърси въ редакцията лично той. Но ако тамъ Ви нѣма — ще го доведе въ читалището — нали сте членъ на управата му — макаръ да сте истински невежа по просвѣтителнитѣ читалищни въпроси. Пъкъ и ако тамъ Ви нѣма — ще го заведе въ Вашето училище — нали сме колеги — не си жаяла труда, но какъ ще Ви бера срамътъ предъ човѣка! Или да не го вода — Какво ще кажете? Помислете си, има още време.

Н. Бербатовъ.

Предъ голѣмия християнски празникъ Рождество Христово стоплете съ своето милосърдие сърцата на бедствующитѣ свои съграждани.

Ако въ голѣмия денъ — Рождество Христово Вие изтриете поне една майчина сълза, утешите едно бащинско сърдце, облекчите едно голо сираче — то вашия домъ, наистина ще бжде озаренъ съ лжчезарната свѣтлина на Рождество Христово.

Когато се готвите да посрещнете охолно Рождество Христово — спомнете си за онѣзи, които голѣмия денъ ще завари безъ глѣтка радостъ, гладни и боси.

Петъръ Обретеновъ е билъ убитъ въ третия бой и братъ му Ангелъ му затворилъ очитѣ.

Сждбата на славния писаръ на дружината Ванката Христовичъ, поручикъ отъ руската армия и душата на възстанието, остава покрита въ мъглата на неизвестността. За него се носятъ разни легенди. Споредъ единъ рапортъ на Митхадъ паша, писарътъ на четата, раненъ въ крака, когато се приближили до него, за да го заловятъ, гръмналъ се скритъ револверъ и ранилъ единъ юзбашия, единъ стражаръ и единъ цивиленъ, а на края се самоубива, (Рапортъ отъ 23 юлий 1868 г.). Това изглежда най-вѣроятното. Л. Каравеловъ му е посветилъ едно стихотворение.

Така, тия храбри юнаци покриха съ коститѣ си родната земя, оросиха съ кръвта си милата си родина, но отъ този прахъ и отъ тая кръвъ изникна следъ десетъ години красивото цвѣте — нашата свобода.

Учителска педаг. конференция

Околийската Училищна Инспекция, въ съгласие съ дружеството на Просвѣтителнитѣ служители въ гр. Сливенъ, устройва на 27, 28, 29 и 30 декемврий т. г. Околийска педагогическа конференция при следния дневенъ редъ:

На 27 декемврий:

1. „Обучението по аритметика и геометрия въ основното училище“ — реф. отъ г. Ат. Димитровъ, Началникъ на Срѣдното образование при М. Н. Пр.

2. „Личностъ и мнрогледъ на учителя и отражението имъ въ неговата практика“, — реф. Сливенски Околийски Училищенъ Инспекторъ Т. Ивановъ.

3. „Развитие и практическо приложение на тѣлесното възпитание въ основното училище“, — реф. М. Ганчевъ, — Бургаски Областенъ Училищенъ Инспекторъ по тѣлесно възпитание.

4. Практически лекции — тѣлесно възпитание за III отделение и аритметика за I кл.

На 28 декемврий:

1. „Езикътъ на учителя и ученика“, — реф. г. Проф. Младеновъ.

2. „Подборъ на ученицитѣ — нужда, възможностъ, методи“ реф. г. Страшимиръ Стефановъ, бившъ Бургаски Областенъ Училищенъ Инспекторъ.

3. Мѣстото на учителя въ въздържателното движение — реф. Фридмановъ,

4. Практически лекции по бѣлгарски езикъ въ III класъ и предметно учение въ I отд.

На 29 декемврий:

1. „Историята като учебенъ предметъ“ — реф. г. Воденичаровъ, Бургаски Областенъ Училищенъ Инспекторъ.

2. Практическа лекция по отечествена история въ II кл. Следъ обѣдъ дружествено събрание.

30 декемврий:

1. „Методитѣ на детската психология“, — реф. отъ г-ца Райна Ганчева.

2. Практическа лекция по четене въ II класъ.

Wunder Kind

Едно безспорно даровито дете е Ветка, шомъ като на такава възраст знае да свири Джокондата отъ Баха, концертъ е молъ отъ Менделсонъ и др. на цигулка и съ такава дълбочина и темпераментъ да засяга творбитѣ на Шопенъ на пиано. Нека бждемъ внимателни къмъ такива деца, които сж гордостъ на расата ни. Тѣ, наистина, се раждатъ, но трѣбва и да се подкрепятъ. Нека съгражданиитѣ ни докажатъ, че знаятъ да ценятъ своето, защото Ветка е и наша. Най-после феноменалната ѣ память е достатъчна да ги затрогне. Редакцията пожелава успѣхъ на малката артистка въ Недѣля, на 22 т. м.

Съ заповѣдъ № 225 отъ 4. XII. т. г. Окол. у-ль е наредилъ до всички общини отъ околията да се прилага най-енергично закона за запазване полскитѣ имоти, като е далъ и указания и изложилъ санкции, които трѣбва да се прилагатъ срещу тия, които повреждатъ специалнитѣ културни лозя, изкуствени ливади, разсадници, корнилища, зеленчукови, овощни градини и пр. Тази мѣрка ще укаже благотворно влияние за запазване реда въ полето.

„ИЗТОКЪ“ е най-голѣмия седмиченъ вестникъ, който излиза винаги на четири страници. Годишниятъ абонаментъ е 60 лв., който може да се плати на два пжти.

Изплатете си абонамента на инкасаторитѣ срещу формени разписки.

Предъ голѣмия християнски празникъ-Рождество Христово стоплете съ своето милосърдие сърцата на бедствующитѣ свои съграждани.

Въ навечерието на великия християнски празникъ Рождество Христово — помогнете на беднитѣ, отруденитѣ наши братя; изтрийте сълзитѣ на нещастнитѣ вдовици и сираци.

Сливенско Градско Общинско Управление

Обявление № 18083.

гр. Сливенъ, 20 декемврий 1935 год.

Известяватъ се интересующитѣ се, че на **3 януарий 1936 г.**, въ Сливенското данъчно управление ще се водятъ преговори, за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие:

1. Отъ 8 до 9 часа на общинскитѣ булевардни бараки №№ 2, 20 и 29 до 31 декемврий 1937 г.;

2. Отъ 9 до 10 часа, на построения отъ Сливенската популярна банка занаятчийски дюкянъ № 6, за отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1837 год.

Залогъ 10% върху предложени наемъ за цѣлия наемъ периодъ

Отъ Общинското Управление.

Сливенско Градско Общинско Управление

Заповѣдъ № 561

На всички притежатели на имоти въ Асеновската, Ново-селската и Сотирската рѣка вмѣнявамъ въ дългъ още тая зима по брѣговетѣ на използваемитѣ вади и непосредствено до тѣхъ мѣста, годни за използуване да бждатъ засадени предимно съ орѣхи. Общината поема ангажимента да снабди всички съ необходимитѣ дръвчета безплатно.

Ето защо всички въ двуседмиченъ срокъ да съобщатъ броя на необходимитѣ дръвчета.

На неизпълнителитѣ тая ми заповѣдъ ще налагамъ глоба до 1,000 лева.

гр. Сливенъ, 2. XII. 1935 год.

Кметъ: арх. Г. Козаровъ.